

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu fik Enhedslisten ikke så meget mulighed for at forhandle. Der var ligesom ikke så meget at få lov at forhandle om. Men Dansk Folkeparti havde muligheden for at stille krav. Og hvis man ser det fra kommunernes synspunkt, så synes jeg da, det er en noget mærkelig melding fra hr. Thulesen Dahl, at man ikke ville sige klart fra starten, om man vil acceptere kommunesammenlægninger, hvor der ikke er afholdt vejledende folkeafstemninger, og hvor en stor del af borgerne protesterer. Det er da noget mærkeligt noget at sige først engang til foråret, når ønskerne er meldt ud; så skal man sidde og godkende eller ej, uden at kommunerne har haft mulighed for at forholde sig til det i forvejen.

Derfor havde det da været fuldstændig naturligt for Dansk Folkeparti at sige det fra starten, hvis man virkelig mente det, og det ikke bare var, fordi Dansk Folkeparti ikke havde lyst til at rejse det krav og egentlig heller ikke ville gennemføre det i særlig stor udstrækning.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu skal jeg sige til fru Line Barfod, at jeg faktisk tænkte på den tid, hvor Enhedslisten var støtte for en regering og forhandlede, forhandlede man da med det udgangspunkt, at alt, hvad man havde i sit politiske program, skulle gennemføres hver gang, man gik til forhandling? Det tror jeg selv for fru Line Barfod ville virke noget urealistisk.

Og sådan har vi heller ikke forhandlet strukturreform. Vi har stillet krav, som vi følte var rimelige og fair at stille, og vi er blevet tilgodeset i et omfang, der gjorde, at vi følte, det var rigtigt af os at indgå et samlet forlig.

Vi har ikke fået en pind med, der handler om kravet om folkeafstemning. Men det betyder jo ikke, at vi ikke både i foråret, i sommer, nu her i dag og i øvrigt ved en masse arrangementer rundtomkring i landet har tilkendegivet, at når man laver kommunesammenlægninger, er det vigtigt, at man gør det, hvor befolkningen er med og befolkningen kan se fornuften i det, man gør.

Derfor har vi opfordret til, at der, hvor man er i tvivl, afholder man lokale folkeafstemninger. Vi kan se, at der rundtomkring i landet har været en lang række folkeafstemninger om det. Nu ønsker vi så at tage et videre initiativ ved at støtte nogle forslag her i dag, der gør, at man frem-

over, hvis man står i lignende situationer, endda kan få folkeafstemninger på vælgerinitiativ.

Jeg synes egentlig, at man skulle være glad for det frem for at være så vred og så utilfreds over, at vi i virkeligheden støtter nogle forslag, der er lagt frem til debat her i dag.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er selvfølgelig meget rart, at Dansk Folkeparti støtter et forslag, som vi har fremsat. Men i forhold til en konkret situation må man jo sige, at Dansk Folkeparti i forhandlingerne om strukturreformen valgte en prioritering, der indebar, at det, man ellers havde sagt omkring folkeafstemninger, blev nedprioriteret. Det vil sige, at det, som hr. Thulesen Dahls partifælle hr. Poul Nødgaard sagde i Folketingets aktuelle debat om folkeafstemninger, så man bort fra i forhandlingsforløbet, sådan at det, som var synspunktet dengang, nemlig at man ikke måtte lægge nogen kommuner sammen – og det må vel også betyde, at man ikke måtte lægge nogen befolkningsgrupper sammen – uden at der havde været en folkeafstemning, ikke holdt.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er jo nogle kommuner, hvor der overhovedet ikke er diskussion om, hvad det er for en kommune, de laver sammenlægning med, altså hvor det slet ikke er til lokal debat, fordi stort set alle borgere er enige om, at det er rigtigt at gå sammen med nabokommunen. Der giver det jo ikke nogen mening at have stillet som ultimativt krav, at sådan en sammenlægning kun kunne ske ved en forudgående folkeafstemning.

Kl. 17.20

Det, vi taler om her i forhold til folkeafstemning på vælgerinitiativ, er jo, at i de situationer, hvor der er tvivl, hvor der virkelig er berettiget tvivl, og hvor der er en voldsom lokalpolitisk debat, havde det da været at foretrække, at man så havde sikkerhed for, at man kunne kræve en folkeafstemning. Og der er det jo ikke rigtigt at sige, at det er fuldstændig nedprioriteret. Det er rigtigt, at det ikke er kommet med som et krav i forbindelse med strukturreformen, men det gør jo ikke, at vi stopper kampen for det rigtige.

Så anerkender jeg selvfølgelig, at hr. Aage Frandsen synes, det havde været herligt, hvis vi havde fået gennemført også SF's politik i de forhandlinger, vi gik til, og der må vi jo så prøve at